

vallen dan in 1995. Intensief veldwerk in de buurt van Milheeze (Nbr) leverde tientallen paren op. Zowel op de Vel-



Draaihal (Elwin van der Kolk)

uwe als in Drenthe werden dit broedseizoen nogal wat Draaihalzen gevonden. Ook in oostelijk Noord-Brabant (Deurne, Milheeze) werden verscheidene territoria gevonden. Opmerkelijk genoeg waren de Draaihalzen tot in juni luidruchtig, terwijl ze dan normaliter doodstil worden. Dit kan wijzen op een late terugkeer uit de overwinteringsgebieden.

Van de Ortolaan werd, voor zover bekend, slechts één territorium vastgesteld, maar de Grauwe Gors hield met 34 getelde zangposten in het zuidelijk Maasdal (plus 22 aan de Belgische kant) goed stand in dit gebied. Helaas zijn de berichten uit de landbouwplateaus van Zuid-Limburg en de uiterwaarden van de Waal niet

rooskleurig, terwijl het voorkomen in Zeeuws-Vlaanderen al jaren aan een zijden draad hangt.

We eindigen met een positief bericht. Van de Grauwe Klauwier werden 185 paren geteld, en het beeld voor Nederland is nog niet volledig. Dat zijn er in een recent verleden ook wel eens een stuk minder geweest. De bulk werd, zoals tegenwoordig gebruikelijk, geleverd door het Bargerveen in ZO-Drenthe (145 paren), maar de stabiele aantallen in bijv. Groningen en op de Veluwe en het voor het eerst sinds lang voorkomen van enkele paren in Zuid-Limburg en op Walcheren geven weer wat moed.

Arend van Dijk & Fred Hustings

Watervogeltellingen in de Waddenzee seizoen 1996/97

Het watervogelseizoen van 1996/97 in de Nederlandse Waddenzee is halverwege. In het weekend van 17 en 18 augustus zijn de internationale integrale tellingen uitgevoerd, altijd goed voor enorme wolken steltlopers en enkele bloeddrukverhogende soorten. Vlieland was voor de verandering eens het eiland met de grootste aantallen. Van de in totaal 186.363 getelde vogels bestond echter 45% uit het trio Kokmeeuw, Stormmeeuw en Zilvermeeuw. Ook in andere gebieden werd melding gemaakt van enorme aantallen meeuwen. Natuurlijk wer-

den er ook bijzondere zaken gemeld, zoals 710 Krombekstrandlopers op een locatie langs de Friese kust of 186 Geoorde Futen aan de oostzijde van Texel. Rareiteiten waren een Griel op Texel, een Bonapartes Strandloper op Ameland en Lachsterns op Schiermonnikoog en de Eemshaven.

In deze winter staan drie tellingen op stapel. Naast de belangrijke Midwintertelling in januari, zijn twee tellingen voor het IBN-DLO georganiseerd. Wie het inspirerende verhaal van Bruno Ens op de Landelijke Dag in Nijmegen heeft gehoord, weet dat de

Scholekster een graadmeter is om de kwaliteit van de Waddenzee te monitoren. Daarom zijn enkele malen in december en februari aanvullende tellingen georganiseerd. Dit seizoen worden ze voltooid.

In 1996/97 zal geen integrale voorjaartelling worden georganiseerd, wel de tweede opeenvolgende integrale telling van Drieteenstrandlopers. Bijzonder is dat een internationale telling in juli 1997 zal worden georganiseerd.

Ben Koks

Ene reis naar het blinkende Simonszand

Ten opzichte van vergelijkbare gebieden als de Richel, Griend en Engelsmanplaat heeft Simonszand het nadeel dat er geen huisje is waar kan worden overnacht, terwijl de reistijd per boot ongunstig is. Om deze redenen is deze zandplaat sinds lange tijd niet meer door tellers bezocht. Door de gunstige weersomstandigheden tijdens de integrale telling in augustus en het gegeven dat Klaas Kreuijer van het LNV-schip de *ms Harder* voor de volle 100% wilde meewerken, kon op 20 augustus de reis naar één van de meest mysterieuze gebieden van de Nederlandse Waddenzee worden aangevangen. Vanuit de Eemshaven werd koers gezet naar Rottumeroog en vanaf de Noordzezijde konden de fraaie contouren van de beide Staatsbosbeheereilandjes Rottumeroog en Rottumerplaat worden gezien. Ondertussen was het een komen en gaan van Grote en Dwergsterns en vloog er diverse malen een Jan van Gent over de *Harder*. Na ongeveer drie uur varen dook tussen Rottumerplaat en Schiermonnikoog een smalle geelwitte streep aan de horizon op. Uit berichten was reeds duidelijk dat Simonszand als regelmatig droogvallende zandplaat vrijwel verdwenen was. Tot onze grote vreugde was ten noorden van het Simonszand echter een vrij hoog Rif ontstaan dat de vergelijking met het Rif boven Engelsmanplaat moeiteloos doorstond. Omdat het onmogelijk is om het beeld van deze oernatuur te schetsen volsta ik hier met het opsommen van een droog lijstje.

Na deze telling zijn we onder Rottum doorgevaren, hebben kunnen vaststellen dat het ook hier razend druk was met steltlopers en meeuwen en zagen we bij het Zuiderduin een Middelste Jager die vlak langs de boot achter een Noordse Stern aanscheerde. Ik heb me voorgenomen om mensen die beweren dat echte natuur in Nederland niet meer bestaat, nooit meer serieus te nemen.

Dit stukje kan trouwens als een verkapte oproep worden gezien voor mensen die serieuze plannen hebben zich als telgroep aan te melden voor dit gebied. Neem hierover schriftelijk contact op met SOVON.

Bij de volgende aantallen bleef de teller per soort stilstaan (alleen soorten met aantallen >10 ex)

Aalscholver	41
Eidereend	120
Scholekster	1850
Kluut	84
Zilverplevier	415
Bontbekplevier	18
Kanoetstrandloper	13.950
Drieteenstrandloper	611
Bonte Strandloper	7300
Rosse Grutto	1040
Wulp	2902
Kokmeeuw	1660
Stormmeeuw	2525
Zilvermeeuw	2798
Grote Mantelmeeuw	32
Grote Stern	77
Visdief	417
Noordse Stern	125
Noordse Dief	110
Dwergstern	40